

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Варна, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлекова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Диана В. Джамбазова Въззивно гражданско дело № 20233000500297 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, образувано по въззивна жалба, подадена от пълномощника на представляващия „Рафаилов-лес“ ООД, гр. Антоново срещу решение № 53/23.05.2023 г. по гр. д. № 22/2023 г. на Окръжен съд – Търговище, с което е уважен изцяло предявения от Б. Х. И. като частичен иск по чл. 49 от ЗЗД и са присъдени разноските по делото. Оплакванията са за неправилност поради нарушение на закона, с молба за отмяна и за отхвърляне на предявения иск.

В подаден писмен отговор, пълномощникът на Б. Х. И. оспорва въззивната жалба и изразява становище за правилност на решението. Противопоставя се на искането за извършване на оглед и за спиране на производството.

Въззивната жалба е подадена в срок и от надлежна страна и е процесуално допустима. След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, Варненският апелативен съд приема за установена следната фактическа обстановка:

Предявен е иск от Б. Х. И., ЕГН *****, срещу „Рафаилов Лес“ ООД, ЕИК 202233025, представлявано от управителя Р. В. Р., за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, причинени в резултат на смъртта на неговия баща – А. М. А., поради виновното поведение на А. Ив. Д. – работник на „Рафаилов Лес“ ЕООД, при извършване на възложена от работодателя

работа, за сумата от 26 000 лева, претендирана частично от 100 000 лева, ведно със законната лихва, до окончателното изплащане на сумата.

Ответникът е оспорил претенцията, твърдяната от ищеца фактическа обстановка и механизма на причиняване на понесените от А. М. А. вреди. Оспорил е качеството на длъжностно лице на А. Д., доводите за противоправността на неговото поведение и интензитета на евентуално търпените от ищеца болки и страдания.

Безспорно е по делото, установява се от приложеното удостоверение за наследници /л. 9 от гр. д. № 22/2023 г. по описа на ТОС/, че А. М. А. /починал на * г./ и Б. Х. И. са баща и син.

Установява се, от разрешително за сеч № 0655578, че на „Рафаилов лес“ ООД е разрешено да извърши добив в отдел № 87, подотдел „г“ в землището на с. Дл. п., общ. Ант., за срока от 13.02.2022 г. до 30.11.2022 г., като извърши сеч и извозване на от посоченото сечище на дървесина, индивидуализирана по категории и видове в разрешителното, в общ обем на добива от 264 куб. м.

Видно от протокол за извършена проверка № ПР2212573/30.05.2022 г., в сечището са полагали труд А. Ив. Д. и А. М. А. като работници – първият, като резач на дървесина, а вторият - като работник по почистване на сечището чрез трупане на дърва на камари, при определено работно време. Със протокола е констатирано нарушение на чл. 62, ал. 1 КТ, тъй като Д. и А. са полагали труд, за който не им били съставени писмени трудови договор от работодателя „Рафаилов Лес“ ЕООД.

Установява се от протокол за оглед на местопроизшествие, извършен на 14.04.2022 г. от 17:10 ч. до 18:10 ч., че теренът на сечището представлява гориста местност със стръмен склон с наклон в западна посока. От лявата и дясната страна на местопроизшествието са били натрупани камари с отсечени на около 1 м. дължина дървета. Между двете камари в средната част на земята са били разположени листа, по част от които са наблюдавани петна от засъхнала червена на цвят течност. Освен горните трупи са наблюдавани частично разфасовани дървета и едно повалено, но ненарязано такова, с дължина 22 м. Около рязаните и повалените дървета е констатирано наличието на засъхнала червена на цвят течност. На изток от местопроизшествието на отделни места в продължение на около 100 м. са наблюдавани изсъхнали листа с червени петна от засъхнала червена течност. При достигане обратно до асфалтовия път между с. Дл. п. и с. Яр. на затревена площ са установени паркирани три товарни автомобили марка „Зил“. Около единият от тях с рег. № „*“ на тревата са били наблюдавани засъхнали петна от червена течност. Към момента на инцидента не е установена концентрация на етилов алкохол в кръвта на пострадалия.

От приложеното съобщение за смърт № */* г. се установява, че наследодателят на ищеца е починал на * г. вследствие на натрошаване на лицевите кости, довели до травматичен кръвоизлив под меките тъканни обвивки.

Заклучението на назначената от съдебно-медицинска експертиза, което настоящият състав приема за относимо, изчерпателно, обективно и компетентно изготвено установява, че в хода на работата на 14.04.2022 г. А. е получил травматични увреждания, изразяващи се в масивни отоци и кръвонасания по клепачите на двете очи, охлузвания в областта на двете скули и гърба на носа, отоци и разкъсвания по лигавицата на горната и долната устни на устата и по лигавицата на устната кухина, разкъсно-контузна рана по предно-вътрешната повърхност на дясната раменница – средно горна трета, двустранни счупвания на горната челюст, счупване на носните кости, счупване на двата клона /ляв и десен/ на долната челюст, обширен травматичен излив на кръв под меките мозъчни обвивки, мозъчен оток и кръв в мозъчните стомахчета. Вещото лице е констатирало, че установените увреждания са в резултат от действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети с голяма сила и съответстват на получени увреди от падане от височина около 2.5 м. по лице върху отрязани дървета.

На същия ден пострадалият е транспортиран до „МБАЛ Т.“ АД. Приет е в лечебното заведение в тежко общо състояние, елементарно контактен. Периодично е поставян на НИВ с шлем. Дишането му е било с проведени хрипове, двустранно обезболен. Извършена е консултация с хирург, като към 18:40 ч. е бил със стабилна хемодинамика. Назначеното му лечение не е дало резултат и на * г. е констатирана смъртта му.

При извършена аутопсия върху трупа на последния не са установени травми по окосмената теменно-тилна област на главата и по гърба, които да показват удар от падащо върху пострадалия дърво. Всички травматични увреждания са разположени по лицето и предно-външната повърхност на дясната раменница. Вещото лице е изразило предположение, че е възможно в хода на сечта на дърва, при падане на дърво в близост до пострадалия, същият да се е уплашил и побягнал надолу по склона на гората, за да го избегне, в който момент се е препънал и паднал по лице върху терена.

Показанията на свидетеля Ст. Ст. П. установяват, че след инцидента А. е бил в съзнание, ударен в лицето и със следи от кръв по устата и носа. Това обстоятелство е затруднявало речта му. Сочи се, че теренът, където се случило произшествието има наклон, а пострадалият бил изведен от района с камион от претоварна станция.

Свидетелят А. Ив. Д. дава сведения, кореспондиращи с предположението на вещото лице досежно механизма на увреждане – А. „... беше паднал по очи върху дърветата, върху натрупаните дървета на камарите.“ Същият свидетел с категоричност сочи, че пострадалият бил на безопасно отстояние и встрани от мястото на поваляне на съответното дърво. След инцидента свидетеля е извел пострадалия от гората.

Свидетелят М. Ер. М. сочи наличието на кървави петна на местопроизшествието и две паднали дървета, едно от които е било разфасовано наполовина.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Отговорността по чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД възниква за възложителя на работа, когато са: 1) произтекли вреди причинени виновно от лицето, на което е възложено работа /независимо от формата на възлагане/, чрез действия, които съставляват изпълнение на възложената работа или чрез бездействие по отношение на възложените задължения, които произтичат от закона, техническите или други правила или от характера на работата; или 2) когато вредите са причинени виновно от лицето, на което е възложена работата, чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него. В този случай вредите се явяват причинени по повод изпълнението на възложената работа.

В първата хипотеза, чието наличие е поддържано от ищеца, неспазването на формата на договора, не освобождава възложителя на работата от отговорност, при положение, че се реализират елементи от фактическия състав на претенцията /така решение № 141/08.01.2021 г. по гр. д. № 3052/2019 г., IV г. о. на ВКС, решение № 63/01.03.2016 г. по гр. д. № 4885/2015 г., IV г. о. на ВКС/. Необходимо е лицето, на което е възложено изпълнението на работата да прояви виновно и противоправно поведение, от което да произтекат вреди за пострадалия и да са в причинно-следствена с поведението на изпълнителя на работата. Не се изисква такова поведение от страна на възложителя, чиято отговорност е обезпечително-гаранционна. Вината на деликвента е презюмирана /арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД/, но не и противоправността на поведението му.

В случая е установено възлагането на работа от „Рафаилов Лес“ ООД, както на А. Ив. Д., така и на А. М. А. с трудови договор, макар и при неспазена писмена форма.

По делото не е установено наличието на противоправно поведение на А. Д., което да е довело до травматичните увреждания, а впоследствие и до смъртта на Ас. А.. Твърденият от ищеца механизъм е причиняване на увредите при падане на дърво върху А., което е довело до черепни и лицеви травми. От комплексната преценка на всички доказателства по делото се установява единствено наличието на лицеви травми, които вероятно са реализирани при падане на пострадалия от височина около 2,5 м. Наличието на отрязано дърво с размер 22 метра в близост до местопроизшествието не обуславя единствено възможен извод за неспазване на правилата за безопасност при осъществяване на сеч, визирани в чл. 118, ал. 3 и 4 от Правилата за здравословни и безопасни условия на труд в горските територии на министъра на земеделието и храните. Дори и да се приеме, че е налице на нарушение на тези правила предвид разположението свидетеля Д. на склона над пострадалия А. в момента на изрязване на дърво, не се установява причинно-следствена връзка между изрязването на дърво по горския склон и лицевите травми нанесени на А..

С оглед горното, съдът приема, че предявеният иск е недоказан и следва да бъде отхвърлен изцяло, след отмяна на обжалваното решение.

Искане за присъждане на разноски въззивникът не е направил, поради което не следва да се присъждат такива.

По изложените съображения, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 53/23.05.2023 г. по гр. д. № 22/2023 г. на Окръжен съд – Търговище, с което е уважен изцяло предявения от Б. Х. И. като частичен иск по чл. 49 от ЗЗД и са присъдени разноските по делото и вместо него постановява:

ОТХВЪРЛЯ иска на Б. Х. И., ЕГН *****, с адрес с. Ср. с., общ. Зл. и настоящ адрес гр. Г. Ор. срещу „Рафаилов Лес“ ООД, ЕИК 202233025, със седалище и адрес на управление гр. Ант., ул. „*“ № *, представлявано от Р. В. Р. за осъждане на ответника да заплати сумата от 26 000 лева – претендирана частично от 100 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в преживени мъка и страдания, вследствие на настъпване на смъртта на А. М. А., ЕГН *****, ведно със законната лихва, считано от 14.04.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ при условията на чл. 280 ГПК в едномесечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____